

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У ж 18/07
15.01.2007. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија Љубодрага Пљакића, председника већа, Драгана Скока, Душанке Марјановић, Мирјане Ивић и Невене Милојчић, чланова већа, са саветником суда Ружом Урошевић, као записничарем, одлучујући по жалби АА, против решења Републичке изборне комисије 02 број 013-1099/07 од 13.01.2007. године, у правној ствари заштите изборног права, у нејавној седници већа одржаној дана 15.01.2007. године у 10,00 часова, донео је

ПРЕСУДУ

Жалба СЕ ОДБИЈА.

Образложење

Томислав Николић из Београда, поднео је 13. 11. 2007. године у 15,30 часова жалбу Врховном суду Србије преко Републичке изборне комисије, која је суду достављена 14. 01. 2007. године у 14,00 часова, а против решења Републичке изборне комисије 02 број 013-1099/07 од 13. 01. 2007. године, којим је одбијен његов приговор поднет 11. 01. 2007. године у 18,10 часова на Решење о утврђивању Збирне изборне листе за изборе за народне посланике Народне скупштине Републике Србије расписане за 21. 01. 2007. године 02 број 013-1099/07 које је донела Републичка изборна комисије на седници од 10. 01. 2007. године.

У жалби је навео да је Републичка изборна комисија, доношењем решења којим је одбијен његов приговор на Решење о утврђивању Збирне изборне листе за изборе за народне посланике Народне скупштине Републике Србије расписане за 21. 01. 2007. године, поступила супротно члану 34. став 1. Закона о избору народних посланика, с обзиром да је тим чланом прописано да је Републичка изборна комисија дужна да се стара о законитом спровођењу избора у току изборног поступка. Даље наводи да је изборну листу број 14 «Унија Рома Србије – др Рајко Ђурић» подржало 3.695 бирача, изборну листу број 17 «Коалиција Албанаца Прешевске долине» 3.145 бирача, изборну листу број 19 «Коалиција Мађарска слога – Андраш Агоштон – др Пал Шандор» 4.104 бирача и изборну листу број 20 «Ромска партија – Шајн Срђан» 3.692 бирача, те да се ове листе нису могле наћи на Збирној изборној листи јер је за проглашење изборне листе потребно да је својим потписима подржи најмање 10.000 бирача. Сматра да је Републичка изборна комисија требала да усвоји његов приговор и донесе решење којим би са Збирне изборне листе биле изостављене изборне листе број 14, 17, 19 и 20, које не испуњавају материјални услов за проглашење, па предлаже да Врховни суд Србије жалбу усвоји и укине ожалбено решење.

Одлучујући о поднетој жалби на основу члана 97. ст. 1. и 5. Закона о избору народних посланика («Службени гласник РС» бр. 35/00...101/05), оценом навода жалбе и списка предмета ове правне ствари, Врховни суд Србије је нашао да је жалба неоснована.

Правилно је по оцени Врховног суда Србије одлучила Републичка изборна комисија када је одбила приговор жалиоца имајући у виду да је решење о утврђивању Збирне изборне листе донето на основу претходно донетих правоснажних решења о проглашењу сваке од 20 поднетих појединачних изборних листа. При том је правилно утврђено да је жалилац водио поступак заштите изборног права приликом проглашавања сваке од четири оспорене изборне листе и да је тај поступак правоснажно окончан.

Наиме, за изборну листу број 14 Унија Рома Србије – др Рајко Ђурић» поступак је окончан пресудама Врховног суда Србије Уж. 4/07 од 05. 01. 2007. године и Уж. 5/07 од 05. 01. 2007. године, за изборну листу број 17 «Коалиција Албанаца Прешевске долине» пресудама Врховног суда Србије Уж. 6/07 од 08. 01. 2007. године и Уж. 7/07 од 08. 01. 2007. године, за изборну листу број 19 «Коалиција Мађарска слога – Андраш Агоштон – др Пал Шандор» пресудама Врховног суда Србије Уж. 11/07 од 10. 01. 2007. године и Уж. 12/07 од 10. 01. 2007. године и за изборну листу број 20 «Ромска партија – Шајн Срђан» пресудама Врховног суда Србије Уж. 9/07 од 10. 01. 2007. године и Уж. 10/07 од 10. 01. 2007. године.

Суд је ценио и остале жалбене наводе, али је нашао да нису од утицаја на другачију оцену законитости ожалбеног решења, с обзиром да су већ оцењени у поступку проглашавања поједначаних изборних листа.

Са свега изложеног, Врховни суд Србије је на основу члана 97. став 4. Закона о избору народних посланика, сходном применом члана 50. став 4. Закона о управним споровима («Службени лист СРЈ» бр. 46/96), у вези члана 49. став 1. истог Закона, одлучио као у диспозитиву ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

Дана 15. 01. 2007. године, Уж. 18/07

Записничар Председник већа-судија

Ружа Урошевић, с.р. Љубодраг Пљакић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

МЂ